

Council of the
European Union

Brussels, 23 May 2023

8762/23

**Interinstitutional File:
2008/0013 (COD)**

**JUR 289
ENV 421
ENER 210
IND 197
COMPET 365
MI 335
ECOFIN 378
TRANS 162
AVIATION 94
CODEC 721**

LEGISLATIVE ACTS AND OTHER INSTRUMENTS: CORRIGENDUM/RECTIFICATIF

Subject: Directive 2009/29/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2009 amending Directive 2003/87/EC so as to improve and extend the greenhouse gas emission allowance trading scheme of the Community
(Official Journal of the European Union L 140 of 5 June 2009)

LANGUAGE concerned: **RO**

PROCEDURE APPLICABLE (according to Council document R/2521/75):

— Procedure 2(b) (obvious errors in one language version)

This text has also been transmitted to the European Parliament.

TIME LIMIT for the observations by Member States: 8 days

**OBSERVATIONS to be notified to: dql.rectificatifs@consilium.europa.eu
(DQL RECTIFICATIFS (JUR 7), Directorate Quality of Legislation, Legal Service)**

RECTIFICARE

la Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 140 din 5 iunie 2009)

1. La pagina 63, titlu

în loc de:

„Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră”

se citește:

„Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii schemei comunitare de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră”

2. La pagina 70, articolul 1 punctul 5 referitor la înlocuirea articolului 4 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„Articolul 4

Permise de emisii de gaze cu efect de seră

Statele membre se asigură că, de la 1 ianuarie 2005, nicio instalație nu realizează niciuna dintre activitățile enumerate în anexa I care generează emisii specificate pentru activitatea în cauză, cu excepția cazurilor în care operatorul deține un permis eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu articolele 5 și 6, sau dacă instalația este exclusă din sistemul comunitar în temeiul articolului 27. Acestea se aplică și în cazul instalațiilor care intră sub incidența articolului 24.”

se citește:

„Articolul 4

Autorizații de emisii de gaze cu efect de seră

Statele membre se asigură că, de la 1 ianuarie 2005, nicio instalație nu desfășoară niciuna dintre activitățile enumerate în anexa I care generează emisii specificate pentru activitatea în cauză, cu excepția cazurilor în care operatorul deține o autorizație eliberată de autoritatea competentă în conformitate cu articolele 5 și 6, sau dacă instalația este exclusă din schema comunitară în temeiul articolului 27. Acestea se aplică și în cazul instalațiilor care intră sub incidența articolului 24.”

3. La pagina 70, articolul 1 punctul 7 litera (b) referitor la înlocuirea alineatului (2) litera (c) de la articolul 6 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(c) un plan de monitorizare care respectă cerințele regulamentului menționat la articolul 14. Statele membre pot permite operatorilor să actualizeze planurile de monitorizare fără a schimba permisul. Operatorii prezintă autorității competente, în vederea aprobării, toate planurile de monitorizare actualizate.”

se citește:

„(c) un plan de monitorizare care respectă cerințele regulamentului menționat la articolul 14. Statele membre pot permite operatorilor să actualizeze planurile de monitorizare fără să schimbe autorizația. Operatorii prezintă autorității competente, în vederea aprobării, toate planurile de monitorizare actualizate.”

4. La pagina 70, articolul 1 punctul 8 referitor la înlocuirea articolului 7 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„Articolul 7

Modificări privind instalațiile

Operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate privind natura, funcționarea, extinderea sau reducerea semnificativă a capacității instalației care ar putea impune revizuirea permisului de emisii de gaze cu efect de seră. După caz, autoritatea competentă revizuiește permisul. În cazul în care survine o modificare a identității operatorului instalației, autoritatea competentă revizuiește permisul astfel încât acesta să includă numele și adresa noului operator.”

se citește:

„Articolul 7

Modificări privind instalațiile

Operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate privind natura, funcționarea, extinderea sau reducerea semnificativă a capacității instalației care ar putea impune revizuirea autorizației de emisii de gaze cu efect de seră. După caz, autoritatea competentă revizuiește autorizația. În cazul în care survine o modificare a identității operatorului instalației, autoritatea competentă revizuiește autorizația astfel încât acesta să includă numele și adresa noului operator.”

5. La pagina 70, articolul 1 punctul 9 referitor la înlocuirea articolului 9 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„Articolul 9

Cantitatea de cote emise la nivel comunitar

Cantitatea de cote emise anual la nivel comunitar începând din 2013 se diminuează linear pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor linear de 1,74 % în raport cu cantitatea medie anuală totală a cotelor emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

Comisia publică, până la 30 iunie 2010, cantitatea totală la nivel comunitar a cotelor pentru 2013, pe baza totalului cantităților cotelor emise sau care urmează a fi emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

Comisia reexaminează factorul linear și prezintă o propunere, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului începând cu 2020, în vederea adoptării unei decizii până în 2025.”

se citește:

„Articolul 9

Cantitatea de certificate emise la nivel comunitar

Cantitatea de certificate emise anual la nivel comunitar începând din 2013 se diminuează linear pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor linear de 1,74 % în raport cu cantitatea medie anuală totală a certificatelor emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

Comisia publică, până la 30 iunie 2010, cantitatea totală la nivel comunitar a certificatelor pentru 2013, pe baza totalului cantităților de certificate emise sau care urmează să fie emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012.

Comisia reexaminează factorul linear și prezintă o propunere, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului începând cu 2020, în vederea adoptării unei decizii până în 2025.”

6. La pagina 71, articolul 1 punctul 10 referitor la introducerea articolului 9a din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„Articolul 9a

Ajustarea cantității cotelor emise la nivel comunitar

(1) În ceea ce privește instalațiile incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012 în temeiul articolului 24 alineatul (1), cantitatea cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează pentru a reflecta cantitatea medie anuală a cotelor emise pentru instalațiile respective în cursul perioadei de includere a acestora, cantitate ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9.

(2) În ceea ce privește instalațiile care desfășoară activitățile menționate în anexa I, incluse în sistemul comunitar doar începând cu 2013, statele membre se asigură că operatorii acestor instalații prezintă autorității competente date privind emisiile, argumentate corespunzător și verificate în mod independent, astfel încât acestea să poată fi luate în considerare la ajustarea cantității de cote care trebuie emise la nivel comunitar.

Toate aceste date se prezintă până la 30 aprilie 2010 autorităților competente vizate, în conformitate cu dispozițiile adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).

În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează în acest sens Comisia până la 30 iunie 2010, iar cantitatea cotelor care trebuie emise, ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9, se ajustează în consecință. În cazul instalațiilor care generează alte gaze cu efect de seră decât CO₂, autoritatea competentă poate notifica o cantitate mai mică de emisii în conformitate cu potențialul lor de reducere a emisiilor acestor instalații.

(3) Comisia publică cantitățile ajustate menționate la alineatele (1) și (2) până la 30 septembrie 2010.

(4) În ceea ce privește instalațiile excluse din sistemul comunitar în conformitate cu articolul 27, cantitatea de cote care urmează să fie emise la nivel comunitar începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează descrescător pentru a reflecta emisiile medii anuale verificate provenite de la aceste instalații în perioada 2008-2010, ajustate cu factorul linear menționat la articolul 9.”

se citește:

„Articolul 9a

Ajustarea cantității de certificate emise la nivel comunitar

(1) În ceea ce privește instalațiile incluse în schema comunitară în perioada 2008-2012 în temeiul articolului 24 alineatul (1), cantitatea de certificate emise începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează pentru a reflecta cantitatea medie anuală de certificate emise pentru instalațiile respective în cursul perioadei de includere a acestora, cantitate ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9.

(2) În ceea ce privește instalațiile care desfășoară activitățile menționate în anexa I, incluse în schema comunitară doar începând cu 2013, statele membre se asigură că operatorii acestor instalații prezintă autorității competente date privind emisiile, argumentate corespunzător și verificate în mod independent, astfel încât acestea să poată fi luate în considerare la ajustarea cantității de certificate care urmează să fie emise la nivel comunitar.

Toate aceste date se prezintă până la 30 aprilie 2010 autorităților competente vizate, în conformitate cu dispozițiile adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).

În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează în acest sens Comisia până la 30 iunie 2010, iar cantitatea de certificate care urmează să fie emise, ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9, se ajustează în consecință. În cazul instalațiilor care generează alte gaze cu efect de seră decât CO₂, autoritatea competentă poate notifica o cantitate mai mică de emisii în conformitate cu potențialul lor de reducere a emisiilor acestor instalații.

(3) Comisia publică cantitățile ajustate menționate la alineatele (1) și (2) până la 30 septembrie 2010.

(4) În ceea ce privește instalațiile excluse din schema comunitară în conformitate cu articolul 27, cantitatea de certificate care urmează să fie emise la nivel comunitar începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează descrescător pentru a reflecta emisiile medii anuale verificate provenite de la aceste instalații în perioada 2008-2010, ajustate cu factorul linear menționat la articolul 9.”

7. La pagina 71, punctul 11 referitor la înlocuirea articolului 10 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„Articolul 10

Licitarea cotelor

- (1) Începând din 2013, statele membre scot la licitație toate cotele care nu sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolele 10a și 10c. Până la 31 decembrie 2010, Comisia stabilește și publică cantitatea estimată de cote care urmează să fie licitate.
- (2) Cantitatea totală a cotelor pe care fiecare stat membru urmează să le scoată la licitație se prezintă după cum urmează:
 - (a) 88 % din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între statele membre în ponderi identice cu ponderea deținută de statul membru vizat din totalul emisiilor verificate în cadrul sistemului comunitar pentru 2005 sau media pentru perioada 2005-2007, alegându-se valoarea cea mai ridicată; ...”

se citește:

„Articolul 10

Licitarea certificatelor

- (1) Începând din 2013, statele membre scot la licitație toate certificatele care nu sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolele 10a și 10c. Până la 31 decembrie 2010, Comisia stabilește și publică cantitatea estimată de certificate care urmează să fie licitate.
- (2) Cantitatea totală de certificate pe care fiecare stat membru urmează să le scoată la licitație se prezintă după cum urmează:
 - (a) 88 % din cantitatea totală de certificate de licitat se distribuie între statele membre în ponderi identice cu ponderea deținută de statul membru vizat din totalul emisiilor verificate în cadrul schemei comunitare pentru 2005 sau media pentru perioada 2005-2007, alegându-se valoarea cea mai ridicată; ...”

8. La pagina 72, articolul 1 punctul 12 referitor la introducerea articolului 10a din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„Articolul 10a

Norme comunitare tranzitorii privind alocarea de cote cu titlu gratuit

(1) Până la 31 decembrie 2010, Comisia adoptă dispoziții integral armonizate de punere în aplicare pentru o alocare armonizată a cotelor menționate la alineatele (4), (5), (7) și (12), inclusiv orice dispoziții necesare unei aplicări armonizate a alineatului (19).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Măsurile menționate la primul paragraf stabilesc, în măsura posibilului, criteriile de referință *ex ante* la nivel comunitar pentru a se asigura că modalitățile de alocare încurajează tehnici eficiente din punct de vedere al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și al ameliorării randamentului energetic, ținând seama de cele mai eficiente tehnici, de produse de substituție, de procese alternative de producție, de cogenerarea cu un randament ridicat, de recuperarea gazelor reziduale în mod eficient din punct de vedere energetic, de utilizarea biomasei și de captarea și stocarea CO₂ în locurile în care există astfel de instalații, fără să se stimuleze creșterea nivelului emisiilor. Sunt interzise alocările cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 10c și a energiei electrice produse din gaze reziduale.

Pentru fiecare sector și subsector, în principiu, criteriile de referință sunt calculate mai degrabă pentru produsul finit și nu pentru materiile prime, astfel încât să se maximizeze reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eficiența energetică pe parcursul fiecărui proces de producție din sectorul sau subsectorul în cauză.

La definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință *ex ante* pentru fiecare sector și subsector, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele în cauză. Din momentul aprobării de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice, care prevede reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră comparabile cu cele ale Comunității, Comisia reexaminează aceste măsuri pentru a se asigura că alocarea cu titlu gratuit este utilizată numai în cazuri pe deplin justificate, având în vedere acordul respectiv.

(2) Pentru definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință pentru fiecare sector sau subsector, punctul de plecare îl reprezintă performanța medie a 10 % dintre cele mai eficiente instalații dintr-un sector sau subsector comunitar între 2007 și 2008. Comisia consultă persoanele interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele vizate.

Pentru stabilirea criteriilor de referință *ex ante*, regulamentele adoptate în temeiul articolelor 14 și 15 prevăd norme armonizate de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din procesul de producție.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (4) și (8) și fără a aduce atingere articolului 10c, se interzice alocarea de cote cu titlu gratuit pentru producătorii de energie electrică, pentru instalațiile de captare de CO₂, conductele de transport de CO₂ sau siturile de stocare a CO₂.

(4) În ceea ce privește producerea de căldură sau răcirea, cotele cu titlu gratuit se alocă pentru sistemele de încălzire centralizată, precum și pentru instalațiile de cogenerare cu randament ridicat, definite de Directiva 2004/8/CE, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic. În fiecare an ulterior anului 2013, cantitatea totală a cotelor alocate acestor instalații pentru producția de energie termică se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

(5) Cantitatea anuală maximă de cote utilizată ca bază pentru calcularea cotelor alocate instalațiilor care nu intră sub incidența alineatului (3) și care nu sunt nou intrate nu depășește suma reprezentată de:

- (a) cantitatea totală anuală la nivel comunitar calculată în conformitate cu articolul 9 înmulțită cu ponderea emisiilor provenite de la instalațiile care nu intră sub incidența alineatului (3) din totalul emisiilor medii verificate în perioada 2005-2007 provenite de la instalațiile incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012; și
- (b) totalul mediei emisiilor anuale verificate ale instalațiilor în 2005-2007, care au fost incluse în sistemul comunitar doar începând cu 2013 și care nu intră sub incidența alineatului (3), ajustat cu factorul linear menționat la articolul 9.

Dacă este cazul, se aplică un factor de corecție transsectorial uniform.

(6) Statele membre pot, de asemenea, să adopte măsuri financiare în favoarea sectoarelor sau subsectoarelor care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a transferării costului dioxidului de carbon în prețul electricității, pentru a compensa aceste costuri și atunci când astfel de măsuri financiare respectă normele aplicabile privind ajutorul de stat și care urmează să fie adoptate în acest domeniu.

Aceste măsuri trebuie să se bazeze pe stabilirea unor criterii de referință *ex ante* pentru emisiile indirecte de CO₂ pe unitatea de producție. Aceste criterii de referință *ex ante* se calculează, într-un sector sau subsector dat, ca fiind produsul dintre consumul de energie electrică pe unitatea de producție corespunzătoare celei mai eficiente tehnologii disponibile și emisiile de CO₂ aferente producției de electricitate relevante la nivel european.

(7) 5 % din cantitatea de cote la nivel comunitar, stabilită în conformitate cu articolele 9 și 9a pentru perioada 2013-2020, constituie o rezervă pentru instalațiile nou intrate, acesta fiind procentul maxim care poate fi alocat instalațiilor nou intrate în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) și, în ceea ce privește normele de aplicare și calendarul, cu articolul 10 alineatul (4), precum și cu dispozițiile de aplicare relevante, statele membre scot la licitație cotele din această rezervă comunitară care nu sunt nici alocate instalațiilor nou intrate, nici utilizate în temeiul alineatului (8), (9) sau (10) din prezentul articol în perioada 2013-2020, ținând seama de cota din rezervă de care au beneficiat instalațiile de pe teritoriul lor.

Cantitățile de cote alocate se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

Sunt interzise alocările cu titlu gratuit instalațiilor nou intrate pentru producerea de energie electrică.

Până la 31 decembrie 2010, Comisia adoptă norme armonizate privind aplicarea definiției «instalației nou intrate», în special în raport cu definiția «extinderilor semnificative».

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(8) Până la 31 decembrie 2015, sunt disponibile maximum 300 de milioane de cote din rezerva instalațiilor nou intrate, pentru a contribui la stimularea elaborării și funcționării unui număr de până la 12 proiecte demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO₂ (CSC) sigură din punctul de vedere al mediului, precum și a unor proiecte demonstrative din domeniul tehnologiilor pentru energie din surse regenerabile, desfășurate pe teritoriul Uniunii. Cotele sunt disponibile pentru a sprijini proiecte demonstrative care prevăd dezvoltarea, în zone cu o amplasare echilibrată din punct de vedere geografic, a unei game ample de tehnologii CSC și de tehnologii inovatoare din domeniul energiei din surse regenerabile care nu sunt încă viabile din punct de vedere comercial. Atribuirea cotelor depinde de evitarea verificată a emisiilor de CO₂. Proiectele se selectează pe baza unor criterii transparente și obiective, care includ cerințe privind împărtășirea cunoștințelor. Respectivul criterii și măsuri se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 23 alineatul (3) și se fac publice.

Se rezervă cote pentru proiectele care îndeplinesc criteriile menționate la paragraful al treilea. Sprijinul pentru aceste proiecte se acordă prin intermediul statelor membre și este completat de o cofinanțare substanțială din partea operatorului instalației. Proiectele respective ar putea, de asemenea, să fie cofinanțate de statele membre în cauză, precum și de alte instrumente. Prin mecanismul prevăzut de prezentul alineat nu este sprijinit niciun proiect care depășește 15 % din totalul cotelor disponibile în acest scop. Aceste cote se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

(9) Lituania, care, în conformitate cu articolul 1 din Protocolul nr. 4 privind centrala nucleară de la Ignalina, anexat la Actul de aderare din 2003, s-a angajat să închidă unitatea 2 a centralei nucleare de la Ignalina până la 31 decembrie 2009, poate solicita, în cazul în care nivelul total verificat al emisiilor Lituaniei în perioada 2013-2015 în cadrul sistemului comunitar depășește totalul cotelor gratuite alocate instalațiilor din Lituania pentru emisiile aferente producției de energie electrică în acea perioadă și trei optimi din cotele ce vor fi licate de Lituania pentru perioada 2013-2020, cote din rezerva instalațiilor nou intrate pe piață pentru a licita în conformitate cu regulamentul menționat la articolul 10 alineatul (4). Cantitatea maximă de cote este echivalentă cu depășirea nivelului de emisii în acea perioadă, în măsura în care această depășire se datorează creșterilor emisiilor aferente producției de energie electrică, minus orice cantitate cu care alocările din statul membru în cauză în perioada 2008-2012 au depășit emisiile verificate în cadrul sistemului comunitar în Lituania pe parcursul acelei perioade. Orice astfel de cote se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

(10) Orice stat membru a cărui rețea de electricitate este interconectată cu Lituania și care în 2007 a importat mai mult de 15 % din consumul național de energie electrică din Lituania pentru consumul propriu, și în cazul în care nivelul de emisii a crescut datorită investițiilor în noi modalități de generare a energiei electrice, poate aplica, mutatis mutandis, dispozițiile alineatului (9) în condițiile prevăzute la acel alineat.

(11) Sub rezerva dispozițiilor articolului 10b, cantitatea de cote alocate cu titlu gratuit în temeiul alineatelor (4)-(7) din prezentul articol în 2013 este de 80 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile menționate la alineatul (1). Ulterior, alocarea cu titlu gratuit scade în fiecare an cu aceeași cantitate, până la 30 % alocări gratuite în 2020, cu scopul de a se ajunge la nicio alocare cu titlu gratuit în 2027.

(12) Sub rezerva articolului 10b, în 2013 și în fiecare an ulterior până în 2020, instalațiilor din sectoarele sau subsectoarele expuse la un risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon li se atribuie, în conformitate cu alineatul (1), cote cu titlu gratuit la un nivel de 100 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile prevăzute la alineatul (1).

(13) Până la 31 decembrie 2009 și, ulterior, la fiecare cinci ani, după discuții în cadrul Consiliului European, Comisia stabilește o listă a sectoarelor sau subsectoarelor menționate la alineatul (12), pe baza criteriilor menționate la alineatele (14)-(17).

În fiecare an Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, să adauge la lista menționată la primul paragraf un sector sau un subsector, în cazul în care se poate demonstra, într-un raport analitic, că sectorul sau subsectorul respectiv întrunește criteriile menționate la alineatele (14)-(17), ca urmare a unei modificări care are un impact semnificativ asupra activităților sectorului sau subsectorului în cauză.

În vederea punerii în aplicare a prezentului articol, Comisia consultă statele membre, sectoarele sau subsectoarele vizate și alți actori implicați.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(14) Pentru a stabili sectoarele sau subsectoarele menționate la alineatul (12), Comisia evaluează, la nivel comunitar, măsura în care sectorul sau subsectorul în cauză poate, la nivelul relevant de clasificare, transfera costul direct al cotelor solicitate și costurile indirecte provenite din creșterea prețurilor la energie electrică ca urmare a aplicării prezentei directive în prețul produselor, fără a pierde o parte semnificativă a cotei de piață în favoarea instalațiilor mai puțin eficiente din punct de vedere al emisiilor de carbon, situate în afara Comunității. Aceste evaluări trebuie să se bazeze pe un preț mediu al carbonului, în conformitate cu evaluarea de impact realizată de Comisie, care însoțește pachetul pentru punerea în aplicare a obiectivelor UE privind schimbările climatice și energia din surse regenerabile pentru anul 2020 și, în eventualitatea în care acestea sunt disponibile, cu datele privind activitatea comercială, producția și valoarea adăugată din ultimii trei ani referitoare la fiecare sector sau subsector.

(15) Se consideră că un sector sau un subsector este expus unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) totalul costurilor suplimentare directe sau indirecte provocate de aplicarea prezentei directive ar duce la o creștere substanțială a costurilor de producție, calculată ca procent din valoarea adăugată brută, de cel puțin 5 %; și
- (b) intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe definită ca raport între valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței comunitare (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe) este mai mare de 10 %.

- (16) Fără a aduce atingere alineatului (15), se consideră că un sector sau un subsector este expus unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în cazul în care:
- (a) totalul costurilor suplimentare directe sau indirecte provocate de implementarea prezentei directive ar duce la o creștere foarte importantă a costurilor de producție, calculată ca procent din valoarea adăugată brută, de cel puțin 30 %; sau
 - (b) intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe definită ca raport între valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței comunitare (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe) este mai mare de 30 %.
- (17) Lista menționată la alineatul (13) poate fi completată după finalizarea unei evaluări calitative, ținând seama, în momentul în care datele relevante sunt disponibile, de criteriile următoare:
- (a) măsura în care instalațiile individuale din sectorul și/sau subsectorul vizat au posibilitatea de a reduce nivelurile emisiilor sau consumul de electricitate, inclusiv, după caz, creșterea costurilor de producție la care ar putea conduce investiția aferentă, de exemplu pe baza celor mai eficiente tehnici;
 - (b) caracteristicile actuale și planificate ale pieței, inclusiv atunci când expunerea comercială sau ratele de creștere a costurilor directe și indirecte se apropie de unul din pragurile menționate la alineatul (16);
 - (c) marjele de profit, care pot servi drept indicator potențial pentru investițiile pe termen lung și/sau pentru deciziile de relocalizare.
- (18) Lista sectoarelor sau subsectoarelor menționate la alineatul (13) se stabilește luând în considerare, atunci când sunt disponibile date relevante, următoarelor aspecte:
- (a) măsura în care țările terțe care reprezintă o pondere decisivă a producției globale în sectoarele sau subsectoarele considerate ca fiind expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon se angajează ferm să reducă emisiile de gaze cu efect de seră în sectoarele sau subsectoarele relevante într-o măsură comparabilă cu Comunitatea și în același interval de timp; precum și
 - (b) măsura în care eficiența în ce privește emisiile de carbon a instalațiilor situate în respectivele țări este comparabilă cu cea înregistrată în Comunitate.
- (19) Se interzice alocarea de cote cu titlu gratuit unei instalații care și-a încetat activitatea, cu excepția cazului în care operatorul demonstrează autorității competente că instalația respectivă își va relua producția într-un interval de timp definit și rezonabil. Se consideră că și-au încetat

activitatea instalațiilor al căror permis de emisie de gaze cu efect de seră a expirat sau a fost retras și instalațiile în cazul cărora funcționarea sau reluarea funcționării este tehnic imposibilă.

(20) În cadrul măsurilor adoptate în temeiul alineatului (1), Comisia include măsuri destinate definirii instalațiilor care își încetează parțial activitatea sau își reduc în mod semnificativ capacitatea și măsuri destinate adaptării, în mod adecvat, a nivelului de alocări gratuite care le corespund.”

se citește:

„*Articolul 10a*

Norme comunitare tranzitorii privind alocarea de certificate cu titlu gratuit

(1) Până la 31 decembrie 2010, Comisia adoptă dispoziții integral armonizate de punere în aplicare pentru o alocare armonizată de certificate menționate la alineatele (4), (5), (7) și (12), inclusiv orice dispoziții necesare unei aplicări armonizate a alineatului (19).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

Măsurile menționate la primul paragraf stabilesc, în măsura posibilului, valorile de referință ex ante la nivel comunitar pentru a se asigura că modalitățile de alocare încurajează tehnici eficiente din punct de vedere al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și al ameliorării randamentului energetic, ținând seama de cele mai eficiente tehnici, de produse de substituție, de procese alternative de producție, de cogenerarea cu un randament ridicat, de recuperarea gazelor reziduale în mod eficient din punct de vedere energetic, de utilizarea biomasei și de captarea și stocarea CO₂ în locurile în care există astfel de instalații, fără să se stimuleze creșterea nivelului emisiilor. Sunt interzise alocările cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 10c și a energiei electrice produse din gaze reziduale.

Pentru fiecare sector și subsector, în principiu, valorile de referință sunt calculate mai degrabă pentru produsul finit și nu pentru materiile prime, astfel încât să se maximizeze reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eficiența energetică pe parcursul fiecărui proces de producție din sectorul sau subsectorul în cauză.

La definirea principiilor de stabilire a valorilor de referință ex ante pentru fiecare sector și subsector, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele în cauză.

Din momentul aprobării de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice, care prevede reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră comparabile cu

cele ale Comunității, Comisia reexaminează aceste măsuri pentru a se asigura că alocarea cu titlu gratuit este utilizată numai în cazuri pe deplin justificate, având în vedere acordul respectiv.

(2) Pentru definirea principiilor de stabilire a valorilor de referință pentru fiecare sector sau subsector, punctul de plecare îl reprezintă performanța medie a 10 % dintre cele mai eficiente instalații dintr-un sector sau subsector comunitar între 2007 și 2008. Comisia consultă persoanele interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele vizate.

Pentru stabilirea valorilor de referință *ex ante*, regulamentele adoptate în temeiul articolelor 14 și 15 prevăd norme armonizate de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din procesul de producție.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (4) și (8) și fără a aduce atingere articolului 10c, se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit pentru producătorii de energie electrică, pentru instalațiile de captare de CO₂, conductele de transport de CO₂ sau siturile de stocare a CO₂.

(4) În ceea ce privește producerea de căldură sau răcirea, certificatele cu titlu gratuit se alocă pentru sistemele de încălzire centralizată, precum și pentru instalațiile de cogenerare cu randament ridicat, definite de Directiva 2004/8/CE, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic. În fiecare an ulterior anului 2013, cantitatea totală de certificate alocate acestor instalații pentru producția de energie termică se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

(5) Cantitatea anuală maximă de certificate care se utilizează ca bază pentru calcularea certificatelor alocate instalațiilor care nu intră sub incidența alineatului (3) și care nu sunt nou intrate nu depășește suma reprezentată de:

- (a) cantitatea totală anuală la nivel comunitar calculată în conformitate cu articolul 9 înmulțită cu ponderea emisiilor provenite de la instalațiile care nu intră sub incidența alineatului (3) din totalul emisiilor medii verificate în perioada 2005-2007 provenite de la instalațiile incluse în schema comunitară în perioada 2008-2012; și
- (b) totalul mediei emisiilor anuale verificate ale instalațiilor în 2005-2007, care au fost incluse în schema comunitară doar începând cu 2013 și care nu intră sub incidența alineatului (3), ajustat cu factorul linear menționat la articolul 9.

Dacă este cazul, se aplică un factor de corecție transsectorial uniform.

(6) Statele membre pot, de asemenea, să adopte măsuri financiare în favoarea sectoarelor sau subsectoarelor care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a transferării costului dioxidului de carbon în prețul electricității, pentru a compensa aceste costuri și atunci când astfel de măsuri financiare respectă normele aplicabile privind ajutorul de stat și care urmează să fie adoptate în acest domeniu.

Aceste măsuri trebuie să se bazeze pe stabilirea unor valori de referință ex ante pentru emisiile indirecte de CO₂ pe unitatea de producție. Aceste valori de referință ex ante se calculează, într-un sector sau subsector dat, ca fiind produsul dintre consumul de energie electrică pe unitatea de producție corespunzătoare celei mai eficiente tehnologii disponibile și emisiile de CO₂ aferente producției de electricitate relevante la nivel european.

(7) 5 % din cantitatea de certificate la nivel comunitar, stabilită în conformitate cu articolele 9 și 9a pentru perioada 2013-2020, constituie o rezervă pentru instalațiile nou intrate, acesta fiind procentul maxim care poate fi alocat instalațiilor nou intrate în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) și, în ceea ce privește normele de aplicare și calendarul, cu articolul 10 alineatul (4), precum și cu dispozițiile de aplicare relevante, statele membre scot la licitație certificatele din această rezervă comunitară care nu sunt nici alocate instalațiilor nou intrate, nici utilizate în temeiul alineatului (8), (9) sau (10) din prezentul articol în perioada 2013-2020, ținând seama de procentul din rezervă de care au beneficiat instalațiile de pe teritoriul lor.

Cantitățile de certificate alocate se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

Sunt interzise alocările cu titlu gratuit instalațiilor nou intrate pentru producerea de energie electrică.

Până la 31 decembrie 2010, Comisia adoptă norme armonizate privind aplicarea definiției «instalației nou intrate», în special în raport cu definiția «extinderilor semnificative».

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(8) Până la 31 decembrie 2015, sunt disponibile maximum 300 de milioane de certificate din rezerva instalațiilor nou intrate, pentru a contribui la stimularea elaborării și funcționării unui număr de până la 12 proiecte demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO₂ (CSC) sigură din punctul de vedere al mediului, precum și a unor proiecte demonstrative din domeniul tehnologiilor pentru energie din surse regenerabile, desfășurate pe teritoriul Uniunii. Certificatele sunt disponibile pentru a sprijini proiecte demonstrative care prevăd dezvoltarea, în zone cu o amplasare echilibrată din punct de vedere geografic, a unei game ample de tehnologii CSC și de tehnologii inovatoare din domeniul energiei din surse regenerabile care nu sunt încă viabile din punct de vedere comercial. Atribuirea certificatelor depinde de evitarea verificată a emisiilor de CO₂.

Proiectele se selectează pe baza unor criterii transparente și obiective, care includ cerințe privind împărtășirea cunoștințelor. Respectivul criterii și măsuri se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 23 alineatul (3) și se fac publice.

Se rezervă certificate pentru proiectele care îndeplinesc criteriile menționate la paragraful al treilea. Sprijinul pentru aceste proiecte se acordă prin intermediul statelor membre și este completat de o cofinanțare substanțială din partea operatorului instalației. Proiectele respective ar putea, de asemenea, să fie cofinanțate de statele membre în cauză, precum și de alte instrumente. Prin mecanismul prevăzut de prezentul alineat nu este sprijinit niciun proiect care depășește 15 % din totalul certificatelor disponibile în acest scop. Aceste certificate se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

(9) Lituania, care, în conformitate cu articolul 1 din Protocolul nr. 4 privind centrala nucleară de la Ignalina, anexat la Actul de aderare din 2003, s-a angajat să închidă unitatea 2 a centralei nucleare de la Ignalina până la 31 decembrie 2009, poate solicita, în cazul în care nivelul total verificat al emisiilor Lituaniei în perioada 2013-2015 în cadrul schemei comunitare depășește totalul certificatelor alocate cu titlu gratuit instalațiilor din Lituania pentru emisiile aferente producției de energie electrică în acea perioadă și trei optimi din certificatele ce vor fi litate de Lituania pentru perioada 2013-2020, certificate din rezerva instalațiilor nou intrate pe piață pentru a licita în conformitate cu regulamentul menționat la articolul 10 alineatul (4). Cantitatea maximă de certificate este echivalentă cu depășirea nivelului de emisii în acea perioadă, în măsura în care această depășire se datorează creșterilor emisiilor aferente producției de energie electrică, minus orice cantitate cu care alocările din statul membru în cauză în perioada 2008-2012 au depășit emisiile verificate în cadrul schemei comunitare în Lituania pe parcursul acelei perioade. Orice astfel de certificate se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

(10) Orice stat membru a cărui rețea de electricitate este interconectată cu Lituania și care în 2007 a importat mai mult de 15 % din consumul național de energie electrică din Lituania pentru consumul propriu, și în cazul în care nivelul de emisii a crescut datorită investițiilor în noi modalități de generare a energiei electrice, poate aplica, mutatis mutandis, dispozițiile alineatului (9) în condițiile prevăzute la acel alineat.

(11) Sub rezerva dispozițiilor articolului 10b, cantitatea de certificate alocate cu titlu gratuit în temeiul alineatelor (4)-(7) din prezentul articol în 2013 este de 80 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile menționate la alineatul (1). Ulterior, alocarea cu titlu gratuit scade în fiecare an cu aceeași cantitate, până la 30 % alocări gratuite în 2020, cu scopul de a se ajunge la nicio alocare cu titlu gratuit în 2027.

(12) Sub rezerva articolului 10b, în 2013 și în fiecare an ulterior până în 2020, instalațiilor din sectoarele sau subsectoarele expuse la un risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon li se atribuie, în conformitate cu alineatul (1), certIFICATE cu titlu gratuit la un nivel de 100 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile prevăzute la alineatul (1).

(13) Până la 31 decembrie 2009 și, ulterior, la fiecare cinci ani, după discuții în cadrul Consiliului European, Comisia stabilește o listă a sectoarelor sau subsectoarelor menționate la alineatul (12), pe baza criteriilor menționate la alineatele (14)-(17).

În fiecare an Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, să adauge la lista menționată la primul paragraf un sector sau un subsector, în cazul în care se poate demonstra, într-un raport analitic, că sectorul sau subsectorul respectiv întrunește criteriile menționate la alineatele (14)-(17), ca urmare a unei modificări care are un impact semnificativ asupra activităților sectorului sau subsectorului în cauză.

În vederea punerii în aplicare a prezentului articol, Comisia consultă statele membre, sectoarele sau subsectoarele vizate și alți actori implicați.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(14) Pentru a stabili sectoarele sau subsectoarele menționate la alineatul (12), Comisia evaluează, la nivel comunitar, măsura în care sectorul sau subsectorul în cauză poate, la nivelul relevant de clasificare, transfera costul direct al certificatelor solicitate și costurile indirecte provenite din creșterea prețurilor la energie electrică ca urmare a aplicării prezentei directive în prețul produselor, fără a pierde o parte semnificativă a cotei de piață în favoarea instalațiilor mai puțin eficiente din punct de vedere al emisiilor de carbon, situate în afara Comunității. Aceste evaluări trebuie să se bazeze pe un preț mediu al carbonului, în conformitate evaluarea impactului realizată de Comisie, care însoțește pachetul pentru punerea în aplicare a obiectivelor UE privind schimbările climatice și energia din surse regenerabile pentru anul 2020 și, în eventualitatea în care acestea sunt disponibile, cu datele privind activitatea comercială, producția și valoarea adăugată din ultimii trei ani referitoare la fiecare sector sau subsector.

(15) Se consideră că un sector sau un subsector este expus unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) totalul costurilor suplimentare directe sau indirecte provocate de aplicarea prezentei directive ar duce la o creștere substanțială a costurilor de producție, calculată ca procent din valoarea adăugată brută, de cel puțin 5 %; și

- (b) intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe definită ca raport între valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței comunitare (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe) este mai mare de 10 %.
- (16) Fără a aduce atingere alineatului (15), se consideră că un sector sau un subsector este expus unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în cazul în care:
- (a) totalul costurilor suplimentare directe sau indirecte provocate de implementarea prezentei directive ar duce la o creștere foarte importantă a costurilor de producție, calculată ca procent din valoarea adăugată brută, de cel puțin 30 %; sau
- (b) intensitatea schimburilor comerciale cu țări terțe definită ca raport între valoarea totală a exporturilor către țări terțe plus valoarea importurilor din țări terțe și mărimea totală a pieței comunitare (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe) este mai mare de 30 %.
- (17) Lista menționată la alineatul (13) poate fi completată după finalizarea unei evaluări calitative, ținând seama, în momentul în care datele relevante sunt disponibile, de criteriile următoare:
- (a) măsura în care instalațiile individuale din sectorul și/sau subsectorul vizat au posibilitatea de a reduce nivelurile emisiilor sau consumul de electricitate, inclusiv, după caz, creșterea costurilor de producție la care ar putea conduce investiția aferentă, de exemplu pe baza celor mai eficiente tehnici;
- (b) caracteristicile actuale și planificate ale pieței, inclusiv atunci când expunerea comercială sau ratele de creștere a costurilor directe și indirecte se apropie de unul din pragurile menționate la alineatul (16);
- (c) marjele de profit, care pot servi drept indicator potențial pentru investițiile pe termen lung și/sau pentru deciziile de relocalizare.
- (18) Lista sectoarelor sau subsectoarelor menționate la alineatul (13) se stabilește luând în considerare, atunci când sunt disponibile date relevante, următoarelor aspecte:
- (a) măsura în care țările terțe care reprezintă o pondere decisivă a producției globale în sectoarele sau subsectoarele considerate ca fiind expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon se angajează ferm să reducă emisiile de gaze cu efect de seră în sectoarele sau subsectoarele relevante într-o măsură comparabilă cu Comunitatea și în același interval de timp; precum și
- (b) măsura în care eficiența în ce privește emisiile de carbon a instalațiilor situate în respectivele țări este comparabilă cu cea înregistrată în Comunitate.

(19) Se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit unei instalații care și-a încetat activitatea, cu excepția cazului în care operatorul demonstrează autorității competente că instalația respectivă își va relua producția într-un interval de timp definit și rezonabil. Se consideră că și-au încetat activitatea instalațiile a căror autorizație de emisii de gaze cu efect de seră a expirat sau a fost retrasă și instalațiile în cazul cărora funcționarea sau reluarea funcționării este tehnic imposibilă.

(20) În cadrul măsurilor adoptate în temeiul alineatului (1), Comisia include măsuri destinate definirii instalațiilor care își încetează parțial activitatea sau își reduc în mod semnificativ capacitatea și măsuri destinate adaptării, în mod adecvat, a nivelului de alocări gratuite care le corespund.”

9. La pagina 77, articolul 1 punctul 13 referitor la înlocuirea articolelor 11 și 11a din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„Articolul 11

Măsuri naționale de punere în aplicare

(1) Fiecare stat membru publică și prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2011, lista instalațiilor de pe teritoriul său care intră sub incidența prezentei directive, precum și cotele gratuite alocate fiecărei instalații de pe teritoriul său, calculate în conformitate cu normele menționate la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 10c.

(2) Până la data de 28 februarie a fiecărui an, autoritățile competente emit cantitatea de cote care trebuie alocate pentru anul respectiv, calculată în conformitate cu articolele 10, 10a și 10c.

(3) Statele membre nu pot alocă cote cu titlu gratuit în temeiul alineatului (2) instalațiilor a căror înscriere în lista menționată la alineatul (1) a fost respinsă de către Comisie.

Articolul 11a

Utilizarea de CER și de ERU rezultate din activități de proiect în cadrul sistemului comunitar anterior intrării în vigoare a unui acord internațional privind schimbările climatice

(1) Alineatele (2)-(7) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere aplicării articolului 28 alineatele (3) și (4).

(2) În măsura în care nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012 sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), operatorii pot solicita autorității competente să le aloce cote valabile începând cu 2013 în schimbul CER și ERU aferente unor reduceri de emisii realizate până

în 2012 în cadrul tipurilor de proiecte eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012.

Până la 31 martie 2015, autoritatea competentă efectuează aceste schimburi la cerere.

(3) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER și ERU rezultate din proiecte înregistrate înainte de 2013 și care au fost alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote valabile din 2013.

Primul paragraf se aplică CER și ERU pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012.

(4) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote provenind din proiecte noi lansate începând cu 2013 în țările cel mai puțin dezvoltate.

Primul paragraf se aplică CER pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012, până la încheierea unui acord în acest sens între țările respective și Comunitate sau până în 2020, luându-se în considerare data cea mai apropiată dintre acestea două.

(5) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8) și în eventualitatea în care negocierile pentru un acord internațional privind schimbările climatice nu se încheie până la 31 decembrie 2009, creditele provenind din proiecte sau alte activități de reducere a emisiilor pot fi utilizate în sistemul comunitar în conformitate cu acordurile încheiate cu țări terțe în care se precizează nivelurile de utilizare. În conformitate cu aceste acorduri, operatorii pot utiliza creditele din activitățile de proiect desfășurate în țări terțe pentru a-și respecta obligațiile care le revin în cadrul sistemului comunitar.

(6) Acordurile menționate la alineatul (5) prevăd utilizarea în sistemul comunitar a creditelor provenind din tipurile de proiecte care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012, inclusiv din tehnologii legate de energiile din surse regenerabile sau de eficiența energetică, care promovează transferul tehnologic și dezvoltarea durabilă. De asemenea, acordurile respective prevăd utilizarea unor credite provenind din proiecte în care valoarea de referință utilizată este inferioară nivelului prevăzut pentru alocarea cu titlu gratuit în

temeiul măsurilor menționate la articolul 10a sau inferioară nivelurilor prevăzute de legislația comunitară.

(7) Începând cu 1 ianuarie 2013, din momentul încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, sunt acceptate în sistemul comunitar numai creditele din proiecte provenind din țări terțe care au ratificat acordul respectiv.

(8) Toți operatorii existenți sunt autorizați să utilizeze credite în perioada 2008-2020 fie până la cuantumul autorizat în perioada 2008-2012, fie până la un cuantum echivalent cu un procentaj, stabilit la cel puțin 11 %, din alocarea corespunzătoare perioadei 2008-2012, luându-se în considerare cuantumul cel mai ridicat.

Operatorii se autorizează să utilizeze credite care depășesc procentul de 11 % prevăzut la primul paragraf, până la un cuantum stabilit astfel încât cotele gratuite în perioada 2008-2012 combinate cu totalul creditelor de proiect acordate să fie egale cu un anumit procent din emisiile lor verificate în perioada 2005-2007.

Instalațiile nou intrate, inclusiv instalațiile nou intrate în perioada 2008-2012 cărora nu li s-au acordat nici cote gratuite, nici dreptul de a utiliza CER și ERU în perioada 2008-2012 și sectoarele noi sunt autorizate să utilizeze credite până la un cuantum echivalent cu un procent, stabilit la cel puțin 4,5 %, din emisiile lor verificate în perioada 2013-2020. Operatorii din domeniul aviației sunt autorizați să utilizeze credite până la un cuantum echivalent cu un procent, stabilit la cel puțin 1,5 %, din emisiile lor verificate în perioada 2013-2020.

Se adoptă măsuri care să specifice procentele exacte care se aplică în conformitate cu primul, al doilea și al treilea paragraf. Cel puțin o treime din cuantumul suplimentar care urmează să fie distribuit operatorilor existenți în plus față de primul procent menționat la primul paragraf se distribuie operatorilor care au avut nivelul mediu cel mai scăzut de cote cu titlu gratuit combinate cu credite de proiect utilizate în perioada 2008-2012.

Măsurile respective asigură ca utilizarea totală a creditelor alocate să nu depășească 50 % din reducerile de la nivelul Comunității sub nivelurile din 2005 ale sectoarelor existente în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2020 și 50 % din reducerile de la nivelul Comunității sub nivelurile din 2005 ale sectoarelor noi și aviației din perioada de la data includerii acestora în sistemul comunitar până în 2020.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(9) De la 1 ianuarie 2013, se pot aplica măsuri de restricționare a utilizării unor credite specifice provenind din proiecte.

Măsurile respective stabilesc, de asemenea, data de la care utilizarea creditelor în temeiul alineatelor (1)-(4) se face în conformitate cu măsurile respective. Data menționată este de cel puțin șase luni de la adoptarea măsurilor sau de cel mult trei ani de la adoptarea acestora.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3). Comisia ia în considerare posibilitatea de a prezenta comitetului un proiect al măsurilor propuse, în cazul în care un stat membru solicită acest lucru.”

se citește:

„Articolul 11

Măsuri naționale de punere în aplicare

(1) Fiecare stat membru publică și prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2011, lista instalațiilor de pe teritoriul său care intră sub incidența prezentei directive, precum și certIFICATELE alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații de pe teritoriul său, calculate în conformitate cu normele menționate la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 10c.

(2) Până la data de 28 februarie a fiecărui an, autoritățile competente eliberează cantitatea de certificate care urmează să fie alocate pentru anul respectiv, calculată în conformitate cu articolele 10, 10a și 10c.

(3) Statele membre nu pot aloca certificate cu titlu gratuit în temeiul alineatului (2) instalațiilor a căror înscriere în lista menționată la alineatul (1) a fost respinsă de către Comisie.

Articolul 11a

Utilizarea de CER și de ERU rezultate din activități de proiect în cadrul schemei comunitare anterioare intrării în vigoare a unui acord internațional privind schimbările climatice

(1) Alineatele (2)-(7) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere aplicării articolului 28 alineatele (3) și (4).

(2) În măsura în care nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012 sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), operatorii pot solicita autorității competente să le aloce certificate valabile începând cu 2013 în schimbul CER și ERU aferente unor reduceri de emisii realizate până în 2012 în cadrul tipurilor de proiecte eligibile pentru utilizare în cadrul schemei comunitare în perioada 2008-2012.

Până la 31 martie 2015, autoritatea competentă efectuează aceste schimburi la cerere.

(3) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat

dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER și ERU rezultate din proiecte înregistrate înainte de 2013 și care au fost alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor certificate valabile din 2013. Primul paragraf se aplică CER și ERU pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul schemei comunitare în perioada 2008-2012.

(4) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor certificate provenind din proiecte noi lansate începând cu 2013 în țările cel mai puțin dezvoltate. Primul paragraf se aplică CER pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul schemei comunitare în perioada 2008-2012, până la încheierea unui acord în acest sens între țările respective și Comunitate sau până în 2020, luându-se în considerare data cea mai apropiată dintre acestea două.

(5) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8) și în eventualitatea în care negocierile pentru un acord internațional privind schimbările climatice nu se încheie până la 31 decembrie 2009, creditele provenind din proiecte sau alte activități de reducere a emisiilor pot fi utilizate în cadrul schemei comunitare în conformitate cu acordurile încheiate cu țări terțe în care se precizează nivelurile de utilizare. În conformitate cu aceste acorduri, operatorii pot utiliza creditele din activitățile de proiect desfășurate în țări terțe pentru a-și respecta obligațiile care le revin în cadrul schemei comunitare.

(6) Acordurile menționate la alineatul (5) prevăd utilizarea în cadrul schemei comunitare a creditelor provenind din tipurile de proiecte care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul schemei comunitare în perioada 2008-2012, inclusiv din tehnologii legate de energiile din surse regenerabile sau de eficiența energetică, care promovează transferul tehnologic și dezvoltarea durabilă. De asemenea, acordurile respective prevăd utilizarea unor credite provenind din proiecte în care valoarea de referință utilizată este inferioară nivelului prevăzut pentru alocarea de certificate cu titlu gratuit în temeiul măsurilor menționate la articolul 10a sau inferioară nivelurilor prevăzute de legislația comunitară.

(7) Începând cu 1 ianuarie 2013, din momentul încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, sunt acceptate în schema comunitară numai creditele din proiecte provenind din țări terțe care au ratificat acordul respectiv.

(8) Toți operatorii existenți sunt autorizați să utilizeze credite în perioada 2008-2020 fie până la cuantumul autorizat în perioada 2008-2012, fie până la un cuantum echivalent cu un procentaj, stabilit la cel puțin 11 %, din alocarea corespunzătoare perioadei 2008-2012, luându-se în considerare cuantumul cel mai ridicat.

Operatorii se autorizează să utilizeze credite care depășesc procentul de 11 % prevăzut la primul paragraf, până la un cuantum stabilit astfel încât certificatele alocate cu titlu gratuit în perioada 2008-2012 combinate cu totalul creditelor de proiect acordate să fie egale cu un anumit procent din emisiile lor verificate în perioada 2005-2007.

Instalațiile nou intrate, inclusiv instalațiile nou intrate în perioada 2008-2012 cărora nu li s-au acordat nici certificate cu titlu gratuit, nici dreptul de a utiliza CER și ERU în perioada 2008-2012 și sectoarele noi sunt autorizate să utilizeze credite până la un cuantum echivalent cu un procent, stabilit la cel puțin 4,5 %, din emisiile lor verificate în perioada 2013-2020. Operatorii din domeniul aviației sunt autorizați să utilizeze credite până la un cuantum echivalent cu un procent, stabilit la cel puțin 1,5 %, din emisiile lor verificate în perioada 2013-2020.

Se adoptă măsuri care să specifice procentele exacte care se aplică în conformitate cu primul, al doilea și al treilea paragraf. Cel puțin o treime din cuantumul suplimentar care urmează să fie distribuit operatorilor existenți în plus față de primul procent menționat la primul paragraf se distribuie operatorilor care au avut nivelul mediu cel mai scăzut de certificate cu titlu gratuit combinate cu credite de proiect utilizate în perioada 2008-2012.

Măsurile respective asigură ca utilizarea totală a creditelor alocate să nu depășească 50 % din reducerile de la nivelul Comunității sub nivelurile din 2005 ale sectoarelor existente în cadrul schemei comunitare în perioada 2008-2020 și 50 % din reducerile de la nivelul Comunității sub nivelurile din 2005 ale sectoarelor noi și aviației din perioada de la data includerii acestora în schema comunitară până în 2020.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 23 alineatul (3).

(9) De la 1 ianuarie 2013, se pot aplica măsuri de restricționare a utilizării unor credite specifice provenind din proiecte.

Măsurile respective stabilesc, de asemenea, data de la care utilizarea creditelor în temeiul alineatelor (1)-(4) se face în conformitate cu măsurile respective. Data menționată este de cel puțin șase luni de la adoptarea măsurilor sau de cel mult trei ani de la adoptarea acestora.

Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la

articolul 23 alineatul (3). Comisia ia în considerare posibilitatea de a prezenta comitetului un proiect al măsurilor propuse, în cazul în care un stat membru solicită acest lucru.”

10. La pagina 78, articolul 1 punctul 15 literele (a) și (b) referitor la modificarea articolului 12 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(a) se introduce următorul alineat:

«(1a) Până la 31 decembrie 2010, Comisia verifică dacă piața cotelor de emisie este suficient protejată de utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și de manipulările pieței și, după caz, prezintă propuneri care să asigure protecția necesară. Dispozițiile relevante ale Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (market abuse) (*) pot fi utilizate, cu adaptările adecvate necesare aplicării în domeniul comerțului cu produse de bază.

(*) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.»;

(b) se introduce următorul alineat:

«(3a) Obligația de a restitui cotele nu se aplică în ceea ce privește emisiile care, conform verificărilor, sunt captate și transportate în vederea stocării permanente într-o instalație care dispune de un permis în vigoare, în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon (*).

(*) JO L 140, 5.6.2009, p. 114.»”

se citește:

„(a) se introduce următorul alineat:

«(1a) Până la 31 decembrie 2010, Comisia verifică dacă piața certificatelor este suficient protejată de utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și de manipulările pieței și, după caz, prezintă propuneri care să asigure protecția necesară. Dispozițiile relevante ale Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (market abuse) (*) pot fi utilizate, cu adaptările adecvate necesare aplicării în domeniul comerțului cu produse de bază.

(*) JO L 96, 12.4.2003, p. 16.»;

(b) se introduce următorul alineat:

«(3a) Obligația de a restitui certificatele nu se aplică în ceea ce privește emisiile care, conform verificărilor, sunt captate și transportate în vederea stocării permanente într-o instalație care dispune de un permis în vigoare, în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon (*).

(*) JO L 140, 5.6.2009, p. 114.»;

11. La pagina 79, articolul 1 punctul 20 referitor la înlocuirea alineatului (4) de la articolul 16 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(4) Amenda pentru depășirea nivelului de emisii aferent cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 crește în conformitate cu indicele european al prețurilor de consum.”

Se citește:

„(4) Penalitatea pentru depășirea nivelului de emisii aferent certificatelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 se majorează în conformitate cu indicele european al prețurilor de consum.”

12. La pagina 79, articolul 1 punctul 21 litera (a) referitor la modificarea alineatului (1) de la articolul 19 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(1) Cotele emise începând cu 1 ianuarie 2012 sunt înregistrate în registrul comunitar în vederea executării proceselor referitoare la menținerea conturilor de depozit deschise în statul membru și la alocarea, restituirea și anularea cotelor în conformitate cu regulamentul menționat la alineatul (3). Fiecare stat membru trebuie să fie în măsură să realizeze executarea operațiilor autorizate în temeiul UNFCCC sau al Protocolului de la Kyoto.”

se citește:

„(1) CertIFICATELE EMISE începând cu 1 ianuarie 2012 sunt înregistrate în registrul comunitar în vederea executării proceselor referitoare la menținerea conturilor de depozit deschise în statul membru și la alocarea, restituirea și anularea certificatelor în conformitate cu regulamentul menționat la alineatul (3).

Fiecare stat membru trebuie să fie în măsură să realizeze executarea operațiilor autorizate în temeiul UNFCCC sau al Protocolului de la Kyoto.”

13. La pagina 80, articolul 1 punctul 22 referitor la modificarea articolului 21 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(a) la alineatul (1), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

«Raportul respectiv acordă o atenție specială modalităților privind alocarea cotelor, funcționarea registrelor, precum și executarea măsurilor de punere în aplicare legate de monitorizarea și raportarea emisiilor, de verificare și de acreditare, de aspecte referitoare la respectarea prezentei directive și, după caz, legate de regimul fiscal aplicat cotelor.»;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

«(3) Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente din statele membre cu privire la evoluțiile legate de alocarea cotelor, de folosirea ERU și CER în sistemul comunitar, de funcționarea registrelor, de monitorizare, raportare, verificare și acreditare, de tehnologia informațiilor, precum și de respectarea prezentei directive.»

se citește:

„(a) la alineatul (1), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

«Raportul respectiv acordă o atenție specială modalităților privind alocarea certificatelor, funcționarea registrelor, precum și executarea măsurilor de punere în aplicare legate de monitorizarea și raportarea emisiilor, de verificare și de acreditare, de aspectele referitoare la respectarea prezentei directive și, după caz, legate de regimul fiscal aplicat certificatelor.»;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

«(3) Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente din statele membre cu privire la evoluțiile legate de alocarea certificatelor, de folosirea ERU și CER în schema comunitară, de funcționarea registrelor, de monitorizare, raportare, verificare și acreditare, de tehnologia informațiilor, precum și de respectarea prezentei directive.»

14. La pagina 80, articolul 1 punctul 25 referitor la înlocuirea alineatului (2) de la articolul 24 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(2) Atunci când se aprobă includerea suplimentară a unor activități și tipuri de gaze, Comisia poate autoriza simultan emiterea de cote suplimentare și autoriza și alte state membre să includă respectivele activități și tipuri suplimentare de gaze.”

se citește:

„(2) Atunci când se aprobă includerea suplimentară a unor activități și tipuri de gaze, Comisia poate autoriza simultan emiterea de certificate suplimentare și poate autoriza și alte state membre să includă respectivele activități și tipuri suplimentare de gaze.”

15. La pagina 80, articolul 1 punctul 26 referitor la introducerea alineatului (3) de la articolul 24a din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(3) Un stat membru poate refuza emiterea de cote sau de credite pentru anumite tipuri de proiecte care reduc emisiile de gaze cu efect de seră pe teritoriul său.

Astfel de proiecte vor fi executate pe baza acordului statului membru în care se desfășoară proiectul.”

se citește:

„(3) Un stat membru poate refuza să emită certificate sau credite pentru anumite tipuri de proiecte care reduc emisiile de gaze cu efect de seră pe teritoriul său.

Astfel de proiecte vor fi executate pe baza acordului statului membru în care se desfășoară proiectul.”

16. La pagina 81, articolul 1 punctul 27 referitor la introducerea alineatelor (1a) și (1b) de la articolul 25 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(1a) Se pot încheia acorduri pentru a permite recunoașterea reciprocă a cotelor între sistemul comunitar și alte sisteme obligatorii compatibile de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră care stabilesc plafoane absolute pentru emisii, existente în alte țări sau unități administrative subfederale sau regionale.

(1b) Se pot încheia înțelegeri fără caracter obligatoriu cu terțe țări sau unități administrative subfederale sau regionale, pentru a asigura coordonarea administrativă și tehnică în ceea ce privește cotele din cadrul sistemului comunitar sau din cadrul altor sisteme obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie care stabilesc plafoane absolute pentru emisii.”

se citește:

„(1a) Se pot încheia acorduri pentru a permite recunoașterea reciprocă a certificatelor între schema comunitară și alte scheme obligatorii compatibile de comercializare a certificatelor de gaze cu efect de seră care stabilesc plafoane absolute pentru emisii, existente în alte țări sau unități administrative subfederale sau regionale.

(1b) Se pot încheia înțelegeri fără caracter obligatoriu cu terțe țări sau unități administrative subfederale sau regionale, pentru a asigura coordonarea administrativă și tehnică în ceea ce privește certificatele din cadrul schemei comunitare sau din cadrul altor scheme obligatorii de comercializare a certificatelor care stabilesc plafoane absolute pentru emisii.”

17. La pagina 81, articolul 1 punctul 28 referitor la înlocuirea alineatelor (2), (3) și (4) de la articolul 27 din Directiva 2003/87/CE

în loc de:

„(2) În cazul în care, după expirarea unei perioade de trei luni de la data notificării publice, Comisia nu prezintă obiecții în termen de șase luni, excluderea se consideră acceptată.

În urma restituirii cotelor aferente perioadei în care o instalație se află în sistemul comunitar, instalația respectivă este exclusă din sistem, iar statul membru nu mai emite alte cote gratuite pentru instalația respectivă în conformitate cu articolul 10a.

(3) Atunci când o instalație este reintrodusă în sistemul comunitar în conformitate cu alineatul (1) litera (c), cotele emise în conformitate cu articolul 10a se acordă începând cu anul în care are loc reintroducerea. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2), cotele emise acestor instalații se scad din cantitatea care urmează a fi licitată de către statul membru în care este amplasată instalația.

O astfel de instalație rămâne în sistemul comunitar pentru restul perioadei de comercializare.

(4) Pentru instalațiile care nu au fost incluse în sistemul comunitar în perioada 2008-2012, se pot aplica cerințe simplificate de monitorizare, raportare și verificare pentru stabilirea emisiilor în cei trei ani precedenți notificării prevăzute la alineatul (1) litera (a).”

se citește:

„(2) În cazul în care, după expirarea unei perioade de trei luni de la data notificării publice, Comisia nu prezintă obiecții în termen de șase luni, excluderea se consideră acceptată.

În urma restituirii certificatelor aferente perioadei în care o instalație se află în schema comunitară, instalația respectivă este exclusă din schemă, iar statul membru nu mai emite alte certificate cu titlu gratuit pentru instalația respectivă în conformitate cu articolul 10a.

(3) Atunci când o instalație este reintrodusă în schema comunitară în conformitate cu alineatul (1) litera (c), certificatele emise în conformitate cu articolul 10a se acordă începând cu anul în care are loc reintroducerea. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2), certificatele acordate acestor instalații se scad din cantitatea care urmează a fi licitată de către statul membru în care este amplasată instalația.

O astfel de instalație rămâne în schema comunitară pentru restul perioadei de comercializare.

(4) Pentru instalațiile care nu au fost incluse în schema comunitară în perioada 2008-2012, se pot aplica cerințe simplificate de monitorizare, raportare și verificare pentru stabilirea emisiilor în cei trei ani precedenți notificării prevăzute la alineatul (1) litera (a).”
